

۱۳۹

F

نام

نام خانوادگی

محل امضاء

صبح جمعه

۹۱/۱/۲۵

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.

امام خمینی (ره)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

**آزمون ورودی
دوره های دکتری (نیمه مت مرکز) داخل
در سال ۱۳۹۱**

**رشته
الهیات - فقه و مبانی حقوق اسلامی (کد ۲۱۳۹)**

شماره داوطلبی:

نام و نام خانوادگی داوطلب:

مدت پاسخگویی: ۹۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۶۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سوالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی (زبان عربی، فقه، اصول)	۶۰	۱	۶۰

فروردهای سال ۱۳۹۱

استفاده از متناسب حسب بحث نمی باشد

قیمت ۱۰۰۰ قومان

حق جاب و تکثیر سوالات پس از برگزاری آزمون برای تعاملی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با محوز این سازمان عجاز می باشد و با مخالفین برابر مقررات رفتار می شود.

عین الأصح و الأدق في الترجمة أو التعريب أو المفهوم (۱۰ - ۱)**-۱) ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرَّسُولُونَ﴾:**

- ۱) محمد نیست مگر رسولی که رسولان پیش از او رفته‌اند!
 ۲) محمد جز رسولی نیست که رسولان قبل از او گذشته‌اند!
 ۳) محمد فقط رسولی است که قبل از او رسولان نیز گذشته‌اند!
 ۴) محمد نیست جز رسولی که رسولانی قبل از او گذشته‌اند!

-۲) ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيًّا﴾:

- ۱) هر چیزی را بوسیله آب زنده گذاشتم!
 ۲) هر چیز را از آب زنده قرار داده‌ایم!
 ۴) هر چیز زنده‌ای را از آب قرار داده‌ایم!

-۳) «لَمَّا ظَهَرَتْ هَذِهِ الْأَبْيَاتِ عَاتَبَ الْقَادِرَ بِاللَّهِ، وَكَانَ ولِيًّا لِلْعَهْدِ، أَبَا أَحْمَدَ وَالدُّشْرِيفِ الرَّضِيِّ وَالْمَرْتَضِيِّ**أخاه!»:**

- ۱) وقتی این اشعار فاش شد، القادر بالله که ولی‌عهد احمد بود، پدر شریف رضی و برادر مرتضی را سرزنش نمود!
 ۲) چون این ابیات علنی شد، القادر بالله که ولی‌عهد بود، ابو احمد پدر شریف رضی و مرتضی برادر او را سرزنش کرد!
 ۳) هنگامی که این ابیات را سرایید، القادر بالله ولی‌عهدرا بخاطر ابو‌احمد پدر شریف رضی و مرتضی برادر او ملامت کرد!
 ۴) آنگاه که اشعار را سرایید، ابا احمد پدر شریف رضی و برادرش المرتضی مورد ملامت ولی‌عهد، القادر بالله واقع شدند!

-۴) عین الخطأ:

- ۱) أَيْنَ إِخْوَانِي الَّذِينَ رَكِبُوا الطَّرِيقَ؛ كَجَائِنَدْ يَارَانْ مَنْ كَهْ رَاهْ رَاطِيْ كَرِدَنَدْ،
 ۲) وَمَضَوْا عَلَى الْحَقِّ، وَأَيْنَ نَظَارَوْهُمْ مَنْ إِخْوَانَهُمْ؛ وَبِرْ طَرِيقَ حَقْ رَفَتَنَدْ، كَجَائِنَدْ هَمَانَنَدَانْ آنَانْ اَزْ يَارَانَشَانْ،
 ۳) وَأُبَرِّ بِرْزُوسَهُمْ إِلَى الْفَجْرَةِ؟؛ وَسَرَانْ آنَهَا بَهْ بَايْ فَاجْرَانْ اَنْدَاخْتَهْ شَدِ؟!
 ۴) الَّذِينَ تَعَاقَدُوا عَلَى الْمُنْتَهَىِ؛ كَهْ بَا يِكَدِيْغَرْ بَرْ مَرْگَ عَهْدِ وَبِيْمَانْ بَسْتَنَدْ،

-۵) «قَالُوا حُبْسَتِ! قُلْتَ لِيْسَ بِضَانِي حَبْسِيِّ، وَأَيْ مَهْنَدْ لَا يُفْمَدِ!». عِنْ الصَّحِيفَةِ:

- ۱) گفتند چرا زندانی هستی! در جواب گفتم آسیب من از زندان نیست، زیرا هر تیغ هندوانی را نیز در نیام کنند!
 ۲) گفتند چه شده که محبوس هستی! گفتم آسیب من از حبس نیست، چه تیغ هندوانی را نیز گاهی در نیام کنند!
 ۳) مرا گفتند در حبس هستی! در جواب گفتم زندان من چه ضرری دارد، و کدام شمشیر هندی است که نتوان آن را از غلاف کشید!
 ۴) مرا گفتند زندانی شده‌ای! پاسخ دادم که محبوس کردن من مرا آسیب نمی‌رساند، کدام تیغ هندی است که در غلافش نکنند!

-۶ «و إِذَا سَأَلْتُكَ أَنْ أَرَاكَ حَقْيَةً فَاسْمَعْ وَلَا تَجْعَلْ جَوَابِيَّ لِنْ تَرَى!». عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي الْمَفْهُومِ:

- (۱) آنگاه که خواستار رؤیت واقعی تو شوم، رخصتی ده و جواب تو، نفی ابدی به «لن» نباشد!
- (۲) اگر درخواست من به حقیقت دیدار تو باشد، رخصت بفرما و پاسخ مرا «لن ترانی» قرار مدها
- (۳) چنانچه سؤال من این باشد که دیدار حقیقی تو کدام است، اجازه بده که جواب آن «هرگز» نباشد!
- (۴) هرگاه از تو بخواهم که حقیقت خویش را بر من بنمایی، اجازه بده و پاسخ را «لن تری» قرار مدها!

-۷ «مِنْ لَانْ عُودْهِ كَثْفَتْ أَغْصَانَهُ!». عَيْنَ الْمَنَاسِبِ لِلْمَفْهُومِ:

- (۱) مهربانی، مهربانی آوردا!
- (۲) آدم خوش اخلاق یاران بسیار بردارد!
- (۳) یکی بر سر شاخ و بن می‌بریدا

-۸ «هُرْ چَهْ اَزْ اَيْنِ مُورَخْ نَقْلُ شَدَهْ عَادَهْ اَزْ مَحَالَاتْ اَسْتْ وَ مَخَالَفْ طَبِيعَتْ!»:

- (۱) کل ما ذکر عن هذا المؤرخ مستحيل عادةً مناف للطبيعة!
- (۲) جميع ما نقلوا من هذا المؤرخ من المستحيلات و منافي للطبيعة!
- (۳) إنَّ کلَّ ما نقل عن المؤرخ هذا يعتبر من الحالات و ينافي الطبيعة!
- (۴) إنَّ ما ذكر من المؤرخ هذا يعد من الحالات و ما ينافي الطبيعة!

-۹ «آن حصار تا این تاریخ که سال ۴۳۲ از هزاره اول هجرت است باقی است!»:

- (۱) بقی ذلك السور حتیّ اليوم الذي هو عام أربعين و اثنان و ثلاثون بعد الألف الأولى للهجرة!
- (۲) إنَّ ذلك السور باقٍ إلى وقتنا هذا و هو سنة أربعين و اثنين و ثلاثين من الألف الأولى للهجرة!
- (۳) قد بقی الحصار ذلك حتیّ هذا التاريخ و هو عام اثنان و ثلاثون و أربعين بعد الهجرة ب Alf سنه!
- (۴) ذلك الحصار باقی إلى يومنا هذا و هي سنة اثنين و ثلاثين و أربعين من الهجرة الألفية الأولى!

-۱۰ «بسیاری از امیران برای ساختن زوایا یا خانقاها برای قشراهای مختلف مردم با یکدیگر رقابت می‌کردند!». عَيْنَ الْخَطَا:

- (۱) كثيرون من الأمراء كانوا يتنافسون في بناء الزوايا أو الخانقاها لشراح الناس المختلفة!
- (۲) كان الكثيرون من الأمراء يتنافسون في تشيد الزوايا أو الخانقاها لطوائف الناس المختلفة!
- (۳) إنَّ كثيراً من الأمراء كانوا يتنافسون معاً في بناء الزوايا أو الخوانق للطوائف المختلفة من الناس!
- (۴) إنَّ الكثيرون من أمراء البلاد كانوا يتنافسون لتشييد الزوايا أو الخوانق لشراح المختلفة الناس!

■ ■ عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّشْكِيلِ (۱۱ - ۱۲)

-۱۱ «عَبَادُ اللَّهِ؛ احْذَرُوا يَوْمًا تَفْحَصُ فِيهِ الْأَعْمَالُ وَ يَكْثُرُ فِيهِ الْأَطْفَالُ!»:

- (۱) عباد - يوماً - تفحص - الأعمال
- (۲) تفحصن - الأعمال - يكثرون - الزلزال
- (۳) يكثرون - الزلزال - تشيب - الأطفال
- (۴) احذروا - الله - يكثرون - تفحصن

١٢ - «ضعف أمر نصر بن سیار صاحب مروان بن محمد على بلاد خراسان و كانت له حروب أكثر فيها الحيل و المكابد!»:

- ١) أمرٌ - سیار - مروان - خراسان - الحيل
- ٢) صاحبٌ - مروانٌ - خراسانٌ - الحيلٌ
- ٣) ضعفٌ - نصرٌ - حروبٌ - أكثرٌ
- ٤) نصرٌ - محمدٌ - أكثرٌ - المكابدٌ

١٣ - عین الخطأ في التشكيل:

- ١) الحيوانُ كتابٌ في سبعةِ أجزاءٍ، جَمَعَ فِي الْجَاحِظِ مَا افْتَرَ؛
- ٢) في الكُتبِ و ما تناقلته الألسنةُ من أقوالِ في الحيواناتِ و الحشراتِ و الهوامِ؛
- ٣) و مِمَّا حُكِيَّ عَنِ الثَّارِ عِنْ الدُّرْ عِنْ الدُّرِّ، و ذَكَرَ مَا يُسْتَدِّلُّ بِهِ عَلَى حُسْنِ وَضْعِ اللَّهِ وَتَبَرِّهِ!
- ٤) و طبائعها و علاقتها بالإنسانِ، و أوزرَة كثيرةً مِنِ التَّوَادِرِ و الأحاديثِ و القصصِ؛

■ ■ عین الصحيح في الإعراب و التحليل الصRFI (١٤ - ١٨)

١٤ - «ذلك جزناهم بما كفروا، و هل نجازي إلا الكافور؟»:

(١) ذلك: اسم غير متصرف - إشارة للبعد - معرفة - مبني على الفتح / مفعول مطلق مقتم، و منصوب محلًا، عامله فعل «كفروا»

(٢) نجازي: للغائب - مزيد ثلثي من باب مفاعة - معتل و أجوف (اعلاه بالقلب) - متعدٌ / فعل و مرفوع بضمّة مقدّرة، فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً، تقديره «نحن»

(٣) الكافور: مشتق و اسم مبالغة (مصدره: كفر) - معرف بـأي - معرب - صحيح الآخر - ممنوع من الصرف / مستثنى مفراغ و منصوب بالتبعية للمستثنى منه المحذف على أنه بدل، و المحذف مفعول به

(٤) كفروا: ماضٌ - للغائب - مجرد ثلثي - صحيح و سالم - مبني / فعل و فاعله ضمير الواو البارز، و الجملة فعلية و مصدر مؤول و مجرور محلًا بحرف الجر، تأويله: بكفرهم

١٥ - «لو أعطيت الأقاليم السبعة بما تحت أفلاكها على أن اعصي الله ... ما فعلته!»:

(١) السبعة: من الأعداد الأصلية المفردة - مفرد مؤنث - معرف بـأي - معرب - صحيح الآخر - متصرف / فعل و مجرور بالتبعية للمنعوت

(٢) أعطيت: ماضٌ - للمتكلم وحده - مزيد ثلثي بزيادة حرفة واحد - متعدٌ - مبني للمجهول / فعل و نائب فاعله ضمير الناء البارز، و الجملة فعلية

(٣) تحت: اسم غير متصروف - من الأسماء الملزمة للإضافة - معرف بالإضافة - مبني على الفتح / ظرف أو مفعول فيه للزمان، و مع متعلقه: شبه جملة و صلة

(٤) الأقاليم: جمع تكسير (مفرده: إقليم، منكر) - جامد و غير مصدر - معرف بـأي - معرب - ممنوع من الصرف / مفعول به ثان و مرفوع على أنه نائب الفاعل

- ١٦ - « كان ظهوره يوم الثلاثاء الثاني ليلٌ مضين من ذي الحجة سنة ستين! »:
- ١) ستين: جمع سالم للذكر بالإلحاد — من أعداد العقود الأصلية — جامد و غير مصدر — معرب / مضارف إليه و مجرور بالياء
 - ٢) سنة: اسم — مفرد مؤنث — جامد و غير مصدر — معرف بالإضافة — معرب — صحيح الآخر — منصرف / مضارف إليه و مجرور
 - ٣) مضين: ماضٍ — للغائبات — مجرّد ثلاثي — معنّى و ناقص (إعلاله بالحذف) — معرب / فعل و فاعله ضمير النون البارز، و الجملة فعلية
 - ٤) ليالٍ: جمع تكسير (مفردة: ليلة، مؤنث) — نكرة — معرب — صحيح الآخر — منصرف / تمييز مفرد للعدد و مجرور على أنه مضارف إليه
- ١٧ - « و أعلمُ ما في اليوم والأمس قبْلِهِ و لكتني عن علم ما في غِدِّ عَمِّ! »:
- ١) الأمس: اسم غير منصرف — جامد — معرف بأل — مبني على الكسر / معطوف و مجرور محلًا بالتبعة
 - ٢) عم: مفرد منكَر — مشتق و صفة مشبهة — نكرة — معرب — منقوص — منصرف / خبر مفرد لحرف « لكن » و مرفوع بضممة مقترنة
 - ٣) ما: اسم غير منصرف — موصول عام (لغير ذوي العقول عادةً) — نكرة مخصصة — مبني على الفتح مفعول به و منصوب محلًا، الأولى لفعل « أعلم » و الثانية لشبيه فعل « علم »
 - ٤) أعلم: مضارع — للمنكلم وحده — مجرّد ثلاثي — صحيح و سالم — متعدٌ — مبني للمعلوم / فعل من أفعال القلوب، و اسمه الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره « أنا »
- ١٨ - « أنا لا أقول: دعوا النساء سوافرًا بين الرجال يجلن في الأسواق! »:
- ١) بين: اسم غير منصرف — من الأسماء الملازمة بالإضافة — نكرة مخصصة — مبني على الفتح / ظرف أو مفعول فيه للمكان و منصوب
 - ٢) يجلن: للغائبات — مجرّد ثلاثي — معنّى و مثال (إعلاله بالحذف) — لازم — مبني للمعلوم / فعل و فاعله ضمير النون البارز، و الجملة فعلية
 - ٣) سوافرًا: جمع تكسير (مفردة: سافرة، مؤنث) — جامد و غير مصدر — نكرة — معرب — منصرف / حال مفردة و منصوب، و صاحب الحال « النساء »
 - ٤) دعوا: أمر — للمخاطبين — مجرّد ثلاثي — معنّى و مثال (إعلاله بالحذف) — متعدٌ — مبني على حذف نون الإعراب / فعل و فاعله ضمير الواو البارز

■ عن المناسب للحواب عن الأسئلة التالية (١٩ - ٣٠) ■ ■

١٩ - عن الخطأ في النسبة:

- ٤) حقيقة ← حقيقة ٣) نكبة ← ذكر اوى ٢) عقدة ← عقدة

٢٠- عن الخطأ في التصغير:

- ٤) كثير ← كثير ٣) ميعاد ← موعد ٢) صلة ← صلة ١) بـ ← بـ

^{١٠} ترجمة: أنتها المئويات فالمئويات هنّ الآباء... (هذا). عن الخطأ للفراغين:

- ٤) تتقين / يتقين ٣) تتقين / تتقين ٢) تتقين / تتقين ١) تتقين / تتقين

^{٢٢} - عن الصدقة في عما، المصادر:

- ٢) أعلنته كورة القدم كانت بارعة جداً يوم أمس!

- ٤) نظرته الخطأة هذه المقالة لا فائدة منها! العائمة بال موضوع!

-٢٣- عن الخبر حملة اسمية:

- ١) أعلم أنَّ الَّذِينَ يُسْدِّلُونَ فِي النَّعْمَ الْإِلَهِيَّةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ!

- ٢) انت الأذناء بجعله من أمي الله حقاً للسائل و المحرر !

- ٢٠- الطالب طالب علم حقيقته ما طلب العلم إنما كان!

- ٤) إنما العما الصالح ير كاته باقية مادامت السماوات و الأرض!

٤- عن الصحيح في اسم الفعل:

- ٢) هلْم الصِّفَّ قَبْلَ أَنْ يَبْدأُ الْأَسْتَاذُ بِالدُّرْسِ!

- ٣) عن الأخلاق الفاضلة دفاع، أنها المصلحة! ٤) عليك بنفسك هذبها، يا شابة!

- ٢٥ - عن الصبح

- ٢) لَنْ أَكُ كَانِيَ فِي أَفْوَالِي وَلَا فِي أَعْمَالِي!

- سـ ١- باقـ المـعـمـونـ: قـاطـنـتـ مـنـ حـمـةـ بـالـعـالـمـ؛ لـنـ أـكـنـ مـنـ الـذـيـنـ يـخـالـفـونـ وـعـدـهـمـ بـعـدـ أـنـ وـعـدـوـاـ!

-٢٦- عن الخطأ عن المفعول به:

- ٨) هل أصلحت ذمالةك أصلحة الامتحان ببساطة جداً؟

- سے اکٹا ہے اُنہیں تم اور رازکی کامیابی فریض کر سکتے ہیں۔

^{٢٧} - عن الخطأ في أسلوب التعجب:

- ٢) أشيد بما أخضرت الأشجار في الربع وبما انتعشنا!

- ١٤) مكان أشدّ أخضر الأشجار في الربع وانتعاشاً!

٢٨ - عین المشغول عنه منصوباً وجوباً:

- ١) أولادي أجاز لهم على أفعالهم الحسنة حتّى على الإكثار ! ٢) العلم إن درسته جيداً نفعك في الدنيا و الآخرة!
- ٣) هلاً الحسنة لا تتعلّها و تتوقّعها من الآخرين!
- ٤) كلّ كتاب طالع مقدمته بداية الأمر و لاتغفل عنها!

٢٩ - عین الخطأ:

- | | |
|--|--|
| <ol style="list-style-type: none"> ٢) حضر الطالبان أنفسهما في الصف! ٤) لم تحضر الطالبان أنفسهما! | <ol style="list-style-type: none"> ١) لم يحضر المتهمون نفسهم! ٣) حضر القضاة أنفسهم في المحكمة! |
|--|--|
- ٣٠ «ينجح الطلبة في الامتحان و لا سيما ...». عین الخطأ للفراغ:
- | | | |
|---------------|----------------|----------------|
| ٤) المجتهدين! | ٢) هو المجتهد! | ١) الذي يجتهد! |
|---------------|----------------|----------------|

- ۳۱ به کدام روایت و به چه تقریبی برای اثبات حکم «عدم بطلان نکاح فضولی» استناد شده است؟
- ۱) سئل عن الامام (ع) عن غلام و جارية زوجهما ولیان لهما و هما غير مدرکین. فقال (ع): «النكاح جائز، وأيهما ادرك كان له الخيار؟؛ بناءً على حمل الولي على الأب والجد.
 - ۲) قال (ع) في رجل زوجته أمه و هو غائب: «النكاح جائز إن شاء الزوج قبل وإن شاء ترك»؛ بناءً على حمل القبول على تجديد العقد.
 - ۳) «إن جارية بكرأ أنت النبي (ص) فذكرت إن آباهما زوجها و هي كارهة فخيرها النبي (ص)»؛ بناءً على إن المراد من الكراهة، عدم رضا المعامل بالعقد.
- ۳۲ در عبارت زیر، مراد از «اصل» به ترتیب کدام است؟
- «ذهب الأکثر إلى عدم ثبوت الخيار لها بالجذام تمسکاً بالاصل. و عموم صحبة الحلبی: «انما يرد النکاح من ... الجذام ...» ناقلة عن حکم الاصل.»
- ۱) اصالة اللزوم - اصالة اللزوم ۲) اصالة الالزام - قاعدة الالزام ۳) قاعدة الالزام - اصالة اللزوم ۴) قاعدة الالزام - قاعدة الالزام
- ۳۳ کدام حکم مربوط به این فرض است: «و لو اعترف احدهما بالزوجية خاصة؟»
- ۱) لها مطالبة ما اقرّ به من المهر
 - ۲) يثبت عليه ما ادعى الآخر من المهر
 - ۳) يجب عليه دفع مهر المثل إن كان صادقاً فيما اقرّ به من المهر
 - ۴) يجب عليه التوصل إلى تخلص ذمته إن كان صادقاً فيما اقرّ به من المهر
- ۳۴ کدام قاعدة است که مضمون خلاف آن نیز به عنوان یک قاعدة فقهی مستقل شناخته می‌شود و دارای طرفداران جدی است؟
- ۱) قاعدة التقىة
 - ۲) قاعدة الاحسان
 - ۳) قاعدة الفراش
 - ۴) قاعدة الشرط الفاسد ليس بمفسد للعقد
- ۳۵ «يجوز توكيل الزوجة في طلاق نفسها و غيرها و قوله (ص): «الطلاق بيد من أخذ بالساق» لainavie.» وجه عدم منافات، در عبارت فوق، کدام است؟
- ۱) لأنّ يدها مستفادة من يده
 - ۲) لأنّ دلالته على الحصر ضعيفة
 - ۳) جواز الطلاق لغير الزوج مطلقاً
- ۳۶ روایت زیر دلیل بر کدام قاعدة فقهی گرفته شده است؟
- «أدخل السوق فارید أن اشتري جارية تقول أنى حرة فقال (ع): اشتراها الآن تكون لها بيتها»
- ۱) قاعدة البد
 - ۲) قاعدة التسلط
 - ۳) قاعدة على اليد
 - ۴) قاعدة السوق

-۳۷ در توضیح عبارت: «لایلزم الفامن ما يقرّ به المضمون عنه أو يحلف عليه المضمون له» (متخذ از شرح لمعه) کدام گزینه صحیح است؟

- (۱) مراد از حلف مضمون له، فرضی است که وی منکر محسوب می‌شود.
- (۲) مراد از حلف مضمون له، حلف پس از رد از سوی مضمون‌عنده است.
- (۳) مراد از اقرار مضمون‌عنده، فرض نزاع بین ضامن و مضمون‌عنده است.
- (۴) مراد از اقرار مضمون‌عنده، فرض نزاع بین مضمون له و مضمون‌عنده است و مراد از حلف مضمون له، فرض رد قسم از سوی ضامن است.

-۳۸ مطابق نظر شهید ثانی، در فرض اجتماع برادر ابوینی، برادر ابی، برادر امی و پسر برادر ابوینی چه کسی عاقله است؟

- (۱) برادر ابوینی؛ چون تنها او هم وارث است و هم ابوینی است.
- (۲) همه به جز برادر امی؛ چون ابی هستند.
- (۳) برادر ابوینی و پسر برادر ابوینی؛ چون نسب آنها از دو طرف است.
- (۴) برادر ابوینی و برادر امی؛ چون فقط این دو نفر وارث هستند.

-۳۹ «لو دفعه في البئر مع جهل الدافع بالبئر فمات.....»

- (۱) يجب الديه على العاقلة
- (۲) لا يجب الديه
- (۳) يجب الديه على الدافع
- (۴) يقتضي منه لأنه المباشر

-۴۰ در عبارت: «لو توجهت اليمين، إما يحلف على القطع أو يحلف على عدم العلم»، در کدام گزینه «حلف على القطع» صدق نمی‌کند؟

- (۱) ادعای زوجه مبنی بر عدم اداء نفقه
 - (۲) ادعای عدم اداء اجرت در اجاره
 - (۳) ادعای ثبوت دین بر مورث علیه وارث
 - (۴) ادعای زوج مبنی بر عدم رد نصف مهریه از سوی مطلقه غیرمدخوله
- «لو ادعى الاعسار»

-۴۱ (۱) لم يقبل قوله إلا بالبينة
 (۲) قبل قوله بيمينه
 (۳) قبل قوله بيمينه إذا كان الداعوى بالمال
 (۴) قبل قوله بيمينه إذا كان الداعوى بغير المال

-۴۲ از عبارت: «إلاقالة فسخ في حق المتعاقدين وغيرهما» چه نتیجه‌ای می‌توان گرفت؟

- (۱) عدم جواز اقاله به زیاده یا نقصان از ثمن
 - (۲) اقاله تنها در فرض بقاء عوضین قابل فرض است.
 - (۳) چون اقاله را «فسخ» دانسته، پس یک طرفه نیز قابل تحقق است.
 - (۴) می‌توان حق اقاله را همانند خیار فسخ برای شخص ثالث نیز اعتبار کرد.
- يسقط خيار المجلس

-۴۳ (۱) بالمقارقة ولو عن اكراه مع امكان التخيير
 (۲) بالمقارنة عن اختبار فلو اكره على المقارقة لم يسقط
 (۳) بالمقارنة او بعرض حائل بينهما

- «قیل: یجب الأمر بالمعروف على الأعیان». کدام گزینه از این عبارت کتاب شرائع الإسلام فهمیده می‌شود؟

 - (۱) باید امر به معروف کرد و این واجب، بدل ندارد.
 - (۲) امر به معروف واجب کفایی نیست.
 - (۳) امر به معروف نسبت به تک تک واجبات جاری می‌شود.
 - (۴) مطابق یک قول، امر به معروف تنها بر افراد سرشناس واجب است، نه بر همه.

در مورد روایت نبوی: «المؤمنون بعضهم أکفاء بعض ... و یسعنی بذمتهم أدناهُم» کدام گزینه صحیح است؟

 - (۱) مراد از «أدناهُم» حاکم است: چون از همه به ولایت نزدیکتر و سزاوارتر است.
 - (۲) مراد از «ذمتهم» عقد امان بین مؤمن و کافر است.
 - (۳) به موجب اطلاق کلمه «أدناهُم» حتی صبی نیز می‌تواند عاقد باشد به شرط آنکه ممیز باشد.
 - (۴) مراد از «ذمتهم» آن است که هر مؤمنی می‌تواند با یکی از کفار عقد ذمه منعقد کند و از آن پس، کافر، ذمی محسوب می‌شود و باید جزیه دهد.

در ماده ۱۲۰ قانون مجازات اسلامی آمده است: «حاکم شرع می‌تواند طبق علم خود که از طرق متعارف حاصل شده است، حکم کند.» اعتبار علم قاضی در ماده یاد شده نسبت به مورد دعوا، مصدق کدام قطع است؟

 - (۱) قطع موضوعی
 - (۲) قطع قطاع
 - (۳) قطع طریقی
 - (۴) ظن معتبر

ظن ناشی از کدام قسم از اقسام شهرت، حجت است؟

 - (۱) شهرت فتوایی نسبت به جبران ضعف سند و ترجیح احد المتعارضین
 - (۲) شهرت روایی نسبت به جبران ضعف سند
 - (۳) شهرت عملی نسبت به جبران ضعف سند و شهرت روایی نسبت به جبران ضعف سند
 - (۴) شهرت عملی نسبت به جبران ضعف سند

در کدام یک از طرق اثبات کاشفیت اجماع از قول معصوم (ع)، مخالفت معلوم النسب، محل نیست؟

 - (۱) طریق لطف
 - (۲) طریق حسن
 - (۳) طریق حدس
 - (۴) طریق لطف و طریق حدس

سیره در کدام مورد، بدون نیاز به امضای جداگانه شارع دلیل بر حکم شرعی قلمداد می‌شود؟

 - (۱) سیره عقلاء
 - (۲) سیره متشرعه متصل به عصر معصوم (ع)
 - (۳) سیره عقلاء اگر در امور شرعی مورد استفاده قرار گیرد.
 - (۴) سیره متشرعه مطلقاً

با فرض اینکه شخصی نذری کرده است، کدام یک از موارد زیر از مصادیق شبهه موضوعیه می‌باشد؟

 - (۱) اینکه نمی‌داند نذر کرده است یک بار به فقیر غذا بدهد یا دو بار.
 - (۲) اینکه نمی‌داند نذر کرده است به فقیر غذا بدهد یا یوں بدهد.
 - (۳) اینکه نذر کرده است به فقیر غذا دهد ولی نمی‌داند این شخص فقیر است یا نه.
 - (۴) موارد ۱ و ۲؛ زیرا نمی‌داند موضوع نذر او چیست.

به نظر شیخ انصاری (ره) در فرضی که نمی‌دانیم آیا مایع اول خمر است یا مایع دوم غصبی است، چه حکمی جاری می‌شود؟

 - (۱) شرب هر دو ظرف جائز نیست؛ زیرا علم به اینکه جه حرامی مرتکب شده‌ایم، نداریم.
 - (۲) شرب یکی از دو ظرف جائز است؛ چون علم تفصیلی به مخالفت حاصل نمی‌شود.
 - (۳) شرب یکی از دو ظرف جائز است؛ چون متعلق تکلیف واحد نیست.
 - (۴) شرب هیچ یک از دو ظرف جائز نیست.

-۵۲ اگر تردید کنیم نکاح منعقد شده، نکاح دائم بوده یا موقت دو ساله، پس از انقضای سال دوم چه حکمی جاری می‌شود و چرا؟

۱) آثار نکاح بار می‌شود به دلیل استصحاب کلی قسم اول

۲) آثار نکاح دائم بار می‌شود به دلیل استصحاب کلی

۳) آثار نکاح موقت بار می‌شود به دلیل استصحاب فرد

۴) آثار نکاح بار می‌شود؛ زیرا استصحاب کلی قسم دوم جاری است.

نتیجه جوابان استصحاب در شک در مقتضی این است که -۵۳

۱) اگر شک کنیم سبب تأثیر موجود است یا نه، حکم به وجود سبب کنیم.

۲) اگر شک در قابلیت بقاء شئ کنیم، حکم به بقاء کنیم.

۳) در موارد شک در مقتضی، یعنی ملاک و مصلحت حکم، حکم به بقاء کنیم.

۴) هر سه مورد صحیح است و نیز اینکه در موارد شک در جعل شرعی استصحاب جاری می‌شود؛ زیرا جعل شرعی مقتضی آثار است.

-۵۴ کدام گزینه حقیقت «حکومت» را بیان می‌کند؟

۱) دلیل حاکم از ناحیه سند بر دلیل محکوم مقدم است.

۲) دلیل حاکم فقط موضوع دلیل محکوم را تفسیر می‌کند.

۳) دلیل حاکم در ناحیه موضوع یا محمول دلیل محکوم تصرف می‌کند.

۴) دلیل حاکم در مواردی بعض افراد را از شمول حکم دلیل محکوم خارج می‌کند.

-۵۵ درباره متعلق تکلیف کدام گزینه صحیح است؟

۱) عنوان متعلق تکلیف نیست زیرا مصالح و مفاسد در خارج است نه در عنوان.

۲) متعلق تکلیف معنون است نه عنوان.

۳) متعلق تکلیف عنوان است و فنا، عنوان در معنون، مصحح تعلق تکلیف به عنوان است.

۴) متعلق تکلیف عنوان است و جون فانی در معنون می‌باشد، لذا تکلیف به معنون سراابت می‌کند.

-۵۶ با توجه به اطلاق دو آیه: «أَحَلَ اللَّهُ الْبَيْعُ» و «لَا تَأْكِلُوا الرِّبَا» و جمله: «يجوز الربا بين الوالد والولد» اگر شک کنیم بین دو نفر رابطه پدر و فرزندی برقرار است یا نه، به کدام گزینه تمسک می‌شود؟

۱) اطلاق آیه: «لَا تَأْكِلُوا الرِّبَا»

۲) اطلاق آیه: «أَحَلَ اللَّهُ الْبَيْعُ»

۳) استصحاب حرمت ربا

-۵۷ در عبارت عام: «عبور از چراغ قرمز جرمیه دارد» و خاص: «عبور از چراغ قرمز در موارد اضطراری جرمیه ندارد» اگر شک کنیم مسافری که در ماشین است، بیمار و مضطرب است یا نه،

۱) اصل بر عدم جرمیه است به دلیل جمله دوم.

۲) جرمیه ندارد به دلیل اصل عدم جرمیه.

۳) اصل بر جرمیه است به دلیل جمله اول.

-۵۸ ۴) جرمیه دارد؛ چون نمی‌توان به جمله دوم تمسک کرد و جرمیه را نمی‌نمود؛ زیرا تمسک به عام در تشبیه مصدقیه خود عام جایز نیست.

-۵۹ به نظر شیخ انصاری در جملات امری کدام گزینه نادرست است؟

۱) وجوب همواره فعلی است.

۲) واجب می‌تواند مشروط به هر قیدی باشد جز قید زمان.

۳) همه قیود، قیود واجبند نه وجوب.

- ۵۹- با توجه به عبارت: «من افطر متعمدًا فلیکفر» کدام گزینه درست است؟

۱) برای هر افطار عمدى یکبار کفاره کافی است؛ به دلیل هیئت فعل «فلیکفر»

۲) باید برای هر افطار عمدى کفاره بدهد؛ اگر چه هیئت فعل امر اقتضای یک کفاره می‌کند.

۳) تعدد افطار سبب تعدد کفاره می‌شود؛ به دلیل ماده فعل «فلیکفر»

۴) برای هر افطار عمدى باید کفاره دهد و یک بار کافی است.

- ۶۰- التقسيمات الثانوية هي تقسيم الماهية

(۲) بما هي هي

۱) بعد ملاحظة تعلق شيء بها

۴) بالقياس الى كل خصوصية يمكن عروضها عليها و عدمه

۳) بعد تعلق الامر بها او النهي عنها